

Dat de zielen der overledenen door de
barmhartigheid Gods in vrede rusten.

BID VOOR DE ZIELERUST VAN
DE HEER

Petrus, Germain PANDELAERE

echtgenoot van Mevrouw
GERMAINE DELVAEYE

geboren te Rozebeke op 7 maart 1915 en god-
vruchtig overleden te Gent, op 13 mei 1976,
gesterkt door de H. Sacramenten der zieken
en de Pauselijke Zegen.

Ach 't zijn zo kranke lusten
op deze oude wereldkusten,
die de mens genieten mag,
nimmer blij den vollen dag !
Maar elk kan, met Gods gedogen,
schoon de tranen zelden drogen,
zaaiend langs zijn wegen gaan :
Eeuwigdurend hemelgraan. (G.G.)

Nimmer blij de volle dag ! Hoe waar was
dat woord in het leven van de dierbare over-
ledene die wij vandaag ten grave dragen.
Zijn leven was getekend door de immer aan-
wezige last en pijn van de ziekte, die hem
nooit verliet, maar dikwijls nedersloeg in
onbarmhartig lijden. Vader heeft het hard
gehad in het leven.

Iets van die hardheid klonk in zijn stem, in
zijn onverzettelijkheid, in zijn gestrengheid.

Vader was een mens die — wellicht door
het lijden — de dingen anders, veel scherper,
veel duidelijker zag. Zijn woord was een
spreken van andere woorden, van rakere zin-
nen, van dieper begrijpen.

Rond dit lijden kunnen wij ook erkennen de
grote aanwezigheid van de verzorgende, de
nooit aflatende hulp. Zijn ziek zijn riep om
de medemens, om de begrijpende, de aan-
wezige, de helpende hand.

Kunnen wij nu zeggen, al wat God doet is
welgedaan... Kunnen wij nu voor vader en
voor ons bidden : uw wil geschiede. Hebben
wij het in de lange jaren kunnen bidden, of
hebben wij het niet begrepen, dat Gods
wegen de onze niet zijn ?

Nu is er rust. Nu is de strijd uitgestreden.
Laat ons dit ogenblik begrijpen als een wel-
daad, als een verlossend gebaar omdat het
lang genoeg heeft geduurd. Zo kunnen wij het
sterven van vader noemen.

De families PANDELAERE, CRUYPELINCK,
DELVAEYE en DE BOCK,

danken voor de blijken van kristelijke
deelneming in rouw en gebeden.

Druk. J. De Clercq, St.-Maria-Oudenhove